

datum & tijd	locatie	activiteit
Vrijdag 5 juni 2009		
19.00 uur–20.00 uur	galerie	Gerdine Kuiper & Ton van Kempen openen het festival én de expositie van Anneke Klein Kranenburg, Eric de Nie en Jack Prins (in de kerk)
20.00 uur–20.15 uur	kerk	Arie Abbenes bespeelt het carillon van de Hervormde of Barbarakerk
20.15 uur–21.00 uur	kerk	Aart Bergwerff bespeelt het orgel
21.15 uur–22.00 uur	kerk	Pianoduo LP op twee vleugels met werken van Chiel Meijering
22.30 uur–23.30 uur	galerie	'Für Alina' met neutje door Jeroen van Veen
Zaterdag 6 juni 2009		
11.00 uur–17.00 uur	galerie	expositie open met werk van Anneke Klein Kranenburg en Eric de Nie
11.00 uur–17.00 uur	kerk	expositie Jack Prins en enkele werken van Anneke Klein Kranenburg en Eric de Nie
12.00 uur–12.30 uur	schuur	'may i feel' (minimal words) door Gerdine Kuiper & Ton van Kempen
13.30 uur–14.30 uur	galerie	documentaire John Adams
15.00 uur–17.00 uur	kerk	concert piano & hang, Jeroen van Veen & Peter Elbertse, cd presentatie
19.00 uur–19.45 uur	kerk	concert pianoduo LP, met werken van Chiel Meijering & Servische componisten
20.15 uur–22.00 uur*	kerk	*Canto Ostinato, Simeon ten Holt door pianoduo Sandra en Jeroen
Zondag 7 juni, 2009		
11.00 uur–17.00 uur	galerie	expositie open met werk van Anneke Klein Kranenburg en Eric de Nie
12.00 uur–12.30 uur	schuur	'may i feel' (minimal words) door Gerdine Kuiper & Ton van Kempen
13.00 uur–17.00 uur	kerk	expositie Jack Prins en enkele werken van Anneke Klein Kranenburg en Eric de Nie
13.30 uur–14.30 uur	galerie	documentaire John Adams
15.00 uur–16.00 uur	kerk	'minimal piano collection' selectie door Jeroen van Veen
Vrijdag 12 juni 2009		
12.00 uur–21.00 uur	galerie	expositie open met werk van Anneke Klein Kranenburg en Eric de Nie
20.00 uur–21.00 uur	galerie	Jeroen van Veen vertelt over en laat muziek horen van Steve Reich
Zaterdag 13 juni 2009		
12.00 uur–17.00 uur	galerie	expositie open met werk van Anneke Klein Kranenburg en Eric de Nie
15.00 uur–15.30 uur	galerie	minimal jazz, Chick Corea door Peter Elbertse op vibrafoon en Jeroen van Veen op elektrische piano
16.00 uur–16.30 uur	galerie	piano & hang, Jeroen van Veen en Peter Elbertse
21.00 uur–23.00 uur**	peter	**minimal lounge, Peter Elbertse & friends (improvisaties, hang, piano's & percussie)
Vrijdag 19, 26 juni & 3 juli		
12.00 uur–21.00 uur	galerie	expositie open met werk van Anneke Klein Kranenburg en Eric de Nie
Zaterdag 20 & 27 juni		
12.00 uur–17.00 uur	galerie	expositie open met werk van Anneke Klein Kranenburg en Eric de Nie
Zaterdag 4 juli 2009		
12.00 uur–17.00 uur	galerie	laatste dag expositie open

Festival Who's afraid of Minimal Art, 5 juni – 5 juli 2009, Culemborg

PROGRAMMA

Vrijdag 5 juni 2009

20.00 - 20.20 uur

Grote of Barbarakerk

Arie Abbenes, carillon

Louis Andriessen (1939)

De Toren (1988)

Geschreven in opdracht van Utrecht Middeleeuwse Kerkenstad en opgedragen aan Tineke van der Wal.

20.20-21.05 uur

Grote of Barbarakerk

Aart Bergwerff

Philip Glass

Opening

(* 1937) uit "Glassworks"

Bert Matter (* 1937) minimal compositie over het Lutherse lied	Von Gott will ich nicht lassen
Aart Bergwerff	Improvisatie over een Russisch volkslied
Johann Sebastian Bach (1685-1750) BWV 658	Von Gott will ich nicht lassen
Jan Welmers (* 1937)	Laudate Dominum
21.15-22.00 uur	<i>Grote of Barbarakerk</i>
Pianoduo LP: Loncar Pavlovic	
Chiel Meijering (1954) Uit Pop Songs (2002-2009)	The wheel of life Metal Hang-over Rondo A still autumn day Slip between my lips Harde Ballen V Red summer sunset Harde Ballen I, II and IV
22.30-23.30 uur	<i>Galerie Janssen & de Vries</i>
Jeroen van Veen	
Arvo Pärt (1935)	Für Alina (1976)

Festival Who's afraid of Minimal Art, 5 juni – 5 juli 2009, Culemborg

PROGRAMMA

Zaterdag 6 juni 2009

15.00-15.30 uur	<i>Grote of Barbarakerk</i>
Cd presentatie Piano & Hang	Peter Elbertse & Jeroen van Veen
19.00-19.45 uur	<i>Grote of Barbarakerk</i>
Pianoduo Loncar Pavlovic	
Milimir Draskovic/Miroslav Savic (Serbia)	Duo Per Duo (1991)
Bozidar Obradinovic (Serbia)	North Zone (2007)
John Adams (USA)	Hallelujah Junction (1998)
Vladimir Pejkovic (Serbia)	Autumn (2007)
Chiel Meijering (Netherlands)	Red summer sunset
Pop Songs (2004-2008)	Harde Ballen V Rondo
20.15-21.30 uur	<i>Grote of Barbarakerk</i>
Pianoduo Sandra & Jeroen	
Simeon ten Holt (1923)	Canto Ostinato (1979)

Festival Who's afraid of Minimal Art, 5 juni – 5 juli 2009, Culemborg

PROGRAMMA

Zondag 7 juni 2009

15.00-16.00 uur	<i>Grote of Barbarakerk</i> -Minimal Piano Works
-----------------	---

Jeroen van Veen speelt uit de Minimal Piano Collection
Werken van John Adams, Philip Glass, Yann Tiersen en Van Veen.

Zaterdag 13 juni 2009

13 juni 2009

15.00-15.30 uur *Galerie Janssen & de Vries*

Peter Elbertse & Jeroen van Veen, Minimal Jazz

Chick Corea (1941) Señor Mouse
Chick Corea (1941) Cristal Silence
Chick Corea (1941) uit 'Children's Songs nrs. 1, 4 & 6
Chick Corea (1941) La Fiesta

15.30-16.00 *Galerie Janssen & de Vries*
Peter Elbertse & Jeroen van Veen Piano & Hang

21.00-23.00 uur *Herenstraat 18/20*

Peter Elbertse, Sandra Mol en Jeroen van Veen

Minimal Lounge Diverse componisten en improvisaties

CV musici

Arie Abbenes

Arie Abbenes studeerde aan de Beiaardschool Jef Denyn in Mechelen en was leerling van Piet van den Broek. Hij specialiseerde zich daar in de Vlaamse beiaardromantiek. Als docent aan het Brabants Conservatorium in Tilburg en later ook aan de Indiana University School of Music in Bloomington zou hij zich gaan ontwikkelen tot tevens een groot kenner en uitvoerend musicus van de hedendaagse carillonmuziek. Abbenes voerde vele premi eres uit van composities die dan ook vaak speciaal aan hem opgedragen werden. Het gaat hier om werken van componisten als Louis Andriessen, Jan van Dijk, Daan Manneke, Andries van Rossem, Glenn Smith en Louis Toebosch. Samen met de componist Mauricio Kagel werkte hij aan twee grote beiaardprojecten. Jaarlijks geeft Abbenes concerten waar de focus ligt op oude muziekstukken tijdens het Holland Festival Oude Muziek te Utrecht. Door de wijze van zijn muziekinterpretatie realiseerde men zich dat bij het restaureren van de beiaarden er zwaardere eisen dienden te worden gesteld aan de bespeelbaarheid en kwaliteit. Momenteel is Abbenes de stadsbeiaardier van Asten, Utrecht, Eindhoven (sinds 1968) en Oirschot; tot 1985 bekleedde hij die functie ook in Tilburg en Son. Tot december 2005 was hij docent beiaard aan de faculteit muziek van de Hogeschool voor de Kunsten te Amersfoort, de voormalige Nederlandse Beiaardschool. Tevens geeft hij nog adviezen en is gastbeiaardier. 's Zomers geeft hij regelmatig een concert op het carillon van het Vredespaleis, waarbij luisteraars op straat en in de tuin van het Museum Mesdag kunnen luisteren. Van de optredens van Abbenes zijn vele radio en televisieopnamen gemaakt. Zijn repertoire gaat van Bach tot Beatles. Ook houdt hij zich bezig met Avant-Gardemuziek. Abbenes werd in 2005 benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Aart Bergwerff

Aart Bergwerff speelt orgel sinds zijn zevende jaar en studeerde aanvankelijk orgel, koordirectie en kerkmuziek aan het Rotterdams Conservatorium. Hij ori nteerde zich verder in het buitenland, in Noord-Duitsland, Itali  en Parijs, en studeerde onder meer bij Harald Vogel en bij Marie-Claire Alain. Hij besloot zijn studie bij Alain in Parijs met het behalen van de Prix de Virtuosit . Aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag studeerde hij improvisatie bij Bert Matter en behaalde hij de Aantekening Improvisatie Orgel. Aart Bergwerff won prijzen op internationale orgelconcoursen in Brugge (1985), Lausanne (1987) en Groningen (1989). In 2003 werd hij onderscheiden met de zilveren medaille van de Soci t  Acad mique 'Arts, Sciences et Lettres' vanwege zijn verdiensten voor de Franse orgelcultuur. Aan het Rotterdams Conservatorium, onderdeel van Codarts, Hogeschool voor de Kunsten, is hij sinds 1994 hoofdvakdocent orgel en doceert hij ook improvisatie en orgelbouw. Aart Bergwerff is orgeladviseur bij restauratie en nieuwbouw van orgels en is in die hoedanigheid betrokken bij tal van restauraties van historische orgels. Als concertorganist treedt hij veelvuldig op in concerten en festivals in binnen- en buitenland. Op 29-jarige leeftijd werd hij in 1990 benoemd tot organist van de Lutherse kerk te Den Haag en werd daarmee de vaste bespeler van  n van de fraaiste historische orgels in Nederland, het in 1762 gebouwde orgel van Johann Heinrich Hartmann B ntz. Dit instrument heeft met zijn grote wendbaarheid een grote invloed op Aart Bergwerffs avontuurlijke muzikale denken, immers het orgel is de synthesizer-avant-la-lettre. Vanuit die gedachte initieert hij thans avontuurlijke projecten met het kerkorgel, van tangomuziek tot producties met videokunstenaar Jaap Drupsteen, welke projecten worden uitgebracht op zijn eigen label Art Unorganized. Als dirigent is Aart Bergwerff actief als dirigent en artistiek leider van de ensembles Musiqu'amis en Collegium Vocale Briela, beide te Brielle.

Pianoduo LP

Pianists Sonja Loncar and Andrija Pavlovic founded piano Duo LP in summer 2004. They finished postgraduate studies for piano duo at *„Hochschule f r Musik und Theatre Rostock“*, in professors Hans-Peter and Volker Stenzl class. In April 2007, they were accepted for *„Konzert examen (KEX)“* studies were they continued to work with

professors Hans-Peter and Volker Stenzl at "HMT Rostock". In May 2008., they finished postgraduate-specialization studies for contemporary chamber music at Faculty of Music Art in Belgrade. They won I prize at "11th International contemporary chamber music competition" in Krakow (Poland), and at the same competition they were awarded with the special prize for the best performance of the piece by Dutch composer. They are the only duo in history of Balkan taking part in the final top 10 world duos at "11th International Dranoff 2 Pianos Competition" in Miami (Florida) in March 2008. In 2005, Piano duo LP won third prize at International competition for two pianos "Roma 2005" in Roma (Italy). In 2006., Piano duo LP won II prize in piano duo category and III prize in category piano- 4 hands at International competition "Roma 2006". This year they received the Award of the City of Belgrade for Creativity of the Young Ones , and annually award from Association of the Music Artists of Serbia for the best music-performance achievement in the previous concert season for young artists. Piano duo LP performed at Festivals: "Night of museums" in Budapest, Belgrade summer festival (BELEF), BEMUS, "Belgrade-Ljubljana express", "Composers in first Pearson" , "Art of Transition" , "International Composers Platform" and performed a benefit concerts for UNICEF in Germany. They performed in Serbia, Bosnia and Hercegovina, Slovenia, Hungary, Poland, Germany, Netherlands, San Marino, Italy and USA. Their repertoire is varying from classical to contemporary and modern pieces. They are performing many pieces as a premiere, and there are several pieces written specially for this duo. Most of their concerts have a special visually identity.

Pianoduo Sandra & Jeroen

Sterpianisten Sandra en Jeroen spelen al ruim twintig jaar samen op zowel een als twee piano's. Sandra Mol (1968) en Jeroen van Veen (1969) leerden elkaar in 1987 aan de piano al improviserend kennen, toen zij beiden aan het conservatorium van Utrecht studeerden. De gedeelte passie voor de muziek en het musiceren bracht hen in vele concertzalen. Ze gaven concerten in Amerika, Canada, Rusland en vele andere landen. De cd met Canto Ostinato van Simeon ten Holt ontving zeer lovende recensies en werd door Ten Holt zelf tot de best opname van zijn werk bestempeld! Naast de muziek van Simeon ten Holt spelen zij ook met muziek van onder andere Carl Orff, Gustav Holst, Astor Piazzolla en Erik Satie. Hun specialisatie ligt op het terrein van de minimalisten en hieraan gerelateerde componisten. Sandra heeft naast haar concertleven een passie voor lesgeven, met onder meer een klas voor jonge kinderen met bijzondere talenten. Jeroen is initiatiefnemer van vele concertseries in onder andere het Amsterdamse Concertgebouw tot vele andere internationale grote zalen. Ook organiseert hij diverse grote kunst- en muziekfestivals (o.a. Klassieke Muziekweek, Lek Art, Ostinato), en wordt vaak gevraagd als jurylid of medeorganisator van internationaal vermaarde pianoconcoursen als Student Piano Competition, The Dranoff International Two Piano Competition en het Gina Bachauer concours (beide in de V.S.). Van het duo is, vaak in samenwerking met collega-musici, een indrukwekkend aantal CD's verschenen, waaronder de in 2005 bij Brilliant Classics uitgekomen CD box met alle multiple pianowerken van Simeon ten Holt. Naast klassieke muziek schuwen ze ook populaire muziek niet; zo brachten ze Tubular Bells van Mike Oldfield voor 4 piano's op de markt als Cd en concertproductie. Hun laatste Canto Ostinato interpretatie en opname werd door Simeon geprezen met de woorden; 'Deze uitvoering overschrijft alle anderen, en dat werd wel eens tijd ook'.

Peter Elbertse

Peter Elbertse studeerde slagwerk aan het 'Sweelinck Conservatorium' te Amsterdam. Op dit moment is hij eerste paukenist van het 'Nederlands Philharmonisch Orkest' en het 'Nederlands Kamerorkest'. Peter is totaal gepassioneerd van alles wat met ritme en percussie te maken heeft en creëert altijd mogelijkheden om nieuwe muzikale wegen in te slaan. Hij was jarenlang organisator van een slagwerkfestival en als muziekadviseur betrokken bij de Stichting 'Lek Art' in Culemborg. Peter organiseert, of neemt deel aan projecten waarin percussie vaak een centrale rol vervullen:

NedPho Jazz Quartet (in bezetting piano, vibrafoon, drums en bas); Duo met Jeroen van Veen, piano en vibrafoon met muziek van Chick Corea; Duo met Jeroen van Veen, piano en hang; loungemuziek & moderne beats; 'Carmina Burana' (menigmaal onder zijn leiding op bijzondere locaties uitgevoerd); 'Trammelante di Percussione' (met 7 professionele slagwerkers); 'Access to Vibes' (duo met gitarist Frans van Oostrom): een ontdekkingsreis door de wereld van de dance music met invloeden uit de klassieke muziek, jazz, disco en recente popmuziek; Workshops 'Drum & Cooking' (i.s.m. 'Kook-salon').

Componisten:

John Adams

John Coolidge Adams (Worcester (Massachusetts), 15 februari 1947) is een Amerikaanse componist van koorwerken, werken voor orkest en opera's. John Adams is een vertegenwoordiger van de stijl die Minimal music genoemd wordt. De compositie van Adams' On the Transmigration of Souls, een koorwerk ter herdenking van de slachtoffers van de terreuraanvallen op 11 september 2001, won de Pulitzer-prijs voor muziek in 2003. Met name de Nederlandse dirigent Edo de Waart zette zich in om John Adams' composities uit te voeren.

Louis Andriessen

Louis Andriessen studeerde compositie bij zijn vader, Hendrik Andriessen en bij Kees van Baaren aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag en bij Luciano Berio. Zijn broer, Jurriaan Andriessen, was ook componist. Met Peter Schat, Jan van Vlijmen en Misha Mengelberg schreef hij de opera Reconstructie (1968-1969). In de jaren zeventig schreef hij politieke werken, zoals Volkslied en Workers Union. In 1972 werd het Orkest de Volharding door hem opgericht. Hij schreef hiervoor een gelijkgenaamde compositie. Het stuk Hoketus uit 1977 (zie ook: hoketus, voor de betekenis van de term) was de aanleiding voor het ontstaan van het Hoketus ensemble. Andriessen maakte hier als pianist deel van uit. Zijn vrouw, Jeanette Yanikian, speelde basgitaar in het ensemble. Er volgden meer composities

voor grote ensembles: Mausoleum, Il Principe, De Staat, De Tijd. Belangrijk in Andriessens muziek zijn de complexe akkoorden, gespeeld op (veel) blaasinstrumenten en slagwerk. Louis Andriessen geldt als een van de grondleggers van de Haagse School, samen met componisten als Jan van Vlijmen, Diderik Wagenaar en Gilius van Bergeijk, allen eveneens als docent aan het Haags Conservatorium verbonden of verbonden geweest. De muziek van Louis Andriessen heeft sterke invloed ondergaan van de minimal music van componisten als Terry Riley en Steve Reich. Andriessen heeft herhaaldelijk opgemerkt in zijn werk sterk beïnvloed te zijn geweest door de muziek van Igor Stravinsky - de componist aan wie hij (samen met musicoloog Elmer Schoenberg) het boek Het Apollinisch Uurwerk wijdde. Bij uitgeverij Querido verscheen in 2002 het boek Gestolen Tijd, dat teksten van Andriessen over zijn eigen werk samenbrengt. Vanaf de tweede helft van de jaren tachtig legde Andriessen zich meer en meer toe op toneelmuziek, filmmuziek en muziektheater. Bekend werden zijn opera's De Materie, Rosa (in samenwerking met Peter Greenaway), en Writing to Vermeer. In juni 2008 is "La Commedia" in première gegaan.

Chick Corea

Armando Anthony "Chick" Corea (Chelsea (Massachusetts), 12 juni 1941) is een Amerikaans jazz-pianist/toetsenist en componist. Onder collega-jazzpianisten wordt Corea beschouwd als één van de invloedrijkste pianisten sinds Bill Evans (naast Herbie Hancock, Keith Jarrett en McCoy Tyner). Hij nam deel aan de ontwikkeling van de fusion-beweging als lid van Miles Davis' groep in de jaren '60 en vervolgde dit pad individueel met Return to Forever (met o.a. Stanley Clarke en Al Di Meola in de jaren '70. Momenteel is hij actief bezig met zijn Electric Band. Hij speelde met Herbie Hancock, Sarah Vaughan, Miles Davis, Gary Burton, Chaka Khan en Friedrich Gulda; zijn stijl werd beïnvloed door Ornette Coleman, John Cage en Karlheinz Stockhausen.

Milimir Draskovic & Miroslav Misa Savic

Composer Milimir Draskovic was born in 1952 in Sarajevo, ex - Yugoslavia. He finished Faculty of music arts in Belgrade - department composition and orchestration in prof. Vasilije Mokranjac class and conducting department in Prof. Borislav Pascan class with whom he established orchestra "Mladi Filharmonici Beograda". He was a member of "Ensamble for second new music" and group of composers "Opus 4" and "Yummbel". He is one of establishers of film work society "Move". He composed for all music ensembles and for Television. Very important parts of his opus are works realized in other medias such as are film, video, photography, performance, installation, graphics and multimedia works. He has a status of freelancer and he is active as a producer and publisher. Miroslav Misa Savic, born 1954, graduated composition and orchestration at the Belgrade Academy of Music. During the last twenty years he has realized more than one hundred pieces of original music. Parallel with this he has produced Minimal, electronic, experimental, multimedia and other new music. Since 1990, he has collaborated with Gordana Novakovic on interactive computer pieces.

The piece "Duo per Duo" for 2 pianos is probably only piece in history of music made by two composers for two pianists. One composer wrote a part for one piano and other one wrote it for other piano.

Vladimir Pejkovic (1976, Belgrade) - studied composition at the Faculty of music, Belgrade mastered by Zoran Eric. Besides composing, he is working as a sound designer, producer, bass player and pianist. In last ten years, he is mainly focused on theatre music (wrote music for about 80 theatre plays), for which he was rewarded many times. Recently, he also writes scores for film, and did several stage musical projects such as Land of Happiness - hip hop opera, and Tesla - Total reflection. "Radiolullaby" for saxophone quartet, will be performed on ISCM 2009 in Sweden. He lives in Belgrade.

Jesen (Autumn) was wrote during November 2007.....First one in "The Four Seasons" series.....With the end of autumn we summarize what's behind....Melancholy reaches its peak....."In november I cannot wait January to come, 'cause then I think of May!" Bora Josic....Maybe for autumn to come again....Dedicated to Piano duo LP

Bozidar Obradinovic - Born in Belgrade in 1974. Graduated in composition at the Faculty of music, Belgrade under prof. Zoran Eric. He wrote several works of chamber and orchestral music. His music had been performed at numerous contemporary music festivals in the country and abroad. He is active as a pianist and percussionist in contemporary and world music ensembles. Writes applied music for the theatre, film, television, as well as for multimedia projects. He lives and works in Belgrade.

Northern zone

... Just a simple particle... Cold is trembling, withstanding, circling...
Dedicated to Sonja and Andrija

Philip Glass

Philip Glass (Baltimore, 31 januari 1937) is een Amerikaans componist. Zijn muziek valt onder Minimal music, hoewel hij zelf de term theatermuziek gebruikt. Glass heeft wiskunde en filosofie aan de universiteit van Chicago gestudeerd en was al op zijn negentiende afgestudeerd. Hij wilde echter componist worden. Hij studeerde fluit aan het conservatorium Peabody Conservatory of Music. Daarna studeerde hij verder aan de Juilliard School of Music waar hij hoofdzakelijk keyboard speelde. Na zijn studie reisde Glass naar Parijs voor twee verdere jaren van studie bij Nadia Boulanger. Hier werd hem gevraagd om de Indiase muziek van Ravi Shankar om te zetten in Westerse muzieknotaties. Hiervoor reisde hij naar Noord-India in 1966, waar hij in contact kwam met Tibetaanse vluchtelingen. Hij werd Boeddhist, en leerde Tenzin Gyatso kennen, de veertiende dalai lama, in 1972. Hij ondersteunt de Tibetaanse zaak, onder andere door zijn medewerking aan het Tibet House, een initiatief met onder andere Richard Gere. Het werken met Ravi Shankar, en zijn opvatting van ritme in de Indiase muziek, heeft tot de specifieke stijl van de muziek van Philip Glass geleid. Toen hij terugkeerde hield hij zich niet meer bezig met de componeerstijl van voor

zijn reizen en begon met het schrijven van zware stukken gebaseerd op additieve ritmes en een tijdgevoel dat werd beïnvloed door Samuel Beckett, wiens werk hij leerde kennen toen hij voor experimenteel theater schreef. Glass vormde het Philip Glass Ensemble en speelde vooral in kunstgaleries. Zijn werk werd langzaam minder zwaar maar complexer, waarbij uiteindelijk *Music in Twelve Parts* ontstond. Zijn eerste opera *Einstein on the Beach* maakte hij samen met Robert Wilson. Dit werd uiteindelijk een trilogie met *Satyagraha*, gebaseerd op het leven van Mahatma Gandhi en zijn ervaringen in Zuid-Afrika, en met een sterke vocale en orkestrale compositie in Akhnaten, dat het leven verhaalt van de Egyptische farao Akhnaton. Akhnaten is onderdeel van een trilogie waarin de grote revolutionairen van de wereldgeschiedenis ten tonele gevoerd worden. Akhnaton dankt de titel van revolutionair aan het feit dat hij als eerste een poging deed een monotheïstisch georiënteerde samenleving in te richten. Akhnaton staat in dit verband naast *Satyagraha* en *Albert Einstein*. Het werk wordt in de talen Akkadisch, bijbels Hebreeuws, oud-Egyptisch en in de taal van het publiek gezongen. Het werk van Philip Glass voor het theater bevat veel composities voor de groep *Mabou Mines*, die hij heeft gesticht in 1970. Sinds de jaren negentig schrijft Glass meer en meer conventionele klassieke muziek voor strijkkwartet en symfonieorkest. Glass heeft gewerkt voor David Bowie, Godfrey Reggio en Errol Morris. Voor zijn filmmuziek is Philip Glass drie maal genomineerd voor een Academy Award, echter zonder er een te winnen. Het ging om *Kundun* (1997), *The Hours* (2002) en *Notes on a scandal* (2007).

Simeon ten Holt

Simeon ten Holt (Bergen (Noord-Holland), 24 januari 1923) is een Nederlandse componist. Hij is een zoon van de schilder Henri F. ten Holt. Na zijn studie bij de Bergense componist Jacob van Domselaer vertrok Ten Holt in 1949 naar Parijs waar hij aan de *école Normale* lessen volgde van Arthur Honegger en Darius Milhaud. In 1954 keerde hij terug naar Bergen. In de loop van de jaren vijftig componeerde hij Bagatellen en een aantal stukken volgens de door hemzelf ontwikkelde diagonaalgedachte: de *Diagonaalsuites*. Vanaf 1961 raakte Ten Holt onder de invloed van het serialisme. *Cyclus aan de waanzin* (1961) was daarvan de eerste uiting. Tevens publiceerde hij artikelen in het tijdschrift *Raster*, was hij actief in het Bergense kunstleven en experimenteerde hij met elektronische muziek en muziektheater. In de jaren zeventig zwoer Ten Holt de seriële methode af. Hij werkte vervolgens jarenlang aan *Canto ostinato* (voltooid in 1976, voor het eerst uitgevoerd in 1979): een avondvullend stuk voor twee tot vier piano's waarin veel beslissingen aan de musici worden overgelaten. Het stuk, dat kenmerken heeft van minimal music, bereikte een breed publiek. Van de cd die Polo de Haas en Kees Wieringa in 1996 van *Canto Ostinato* (koppig lied) maakten werden meer dan 15.000 exemplaren verkocht: een unicum voor een Nederlandse componist van 'serieuze muziek'. In 2005 nam het Piano-Ensemble het voltallige werk op voor meer vleugels. Volgens dezelfde op herhaling en tonaliteit gebaseerde gedachte ontstonden in de loop der jaren meer lange pianostukken: *Lemniscaat* (1983), *Horizon* (1985), *Incantatie IV* (1990) en *Méandres* (1999). Ten Holt noemde de stukken afspiegelingen van zijn eigen innerlijk, in tegenstelling tot de formalistische werken die hij voor *Canto Ostinato* schreef. Uitvoeringen van de werken waren niet zelden totaalevenementen waarbij zowel de pianisten als het publiek elkaar, vanwege de mogelijkheid om een stuk uren te laten duren, aflosten. Een uitvoering van *Lemniscaat* in Bergen nam bijvoorbeeld bijna een etmaal in beslag. Het stuk werd op diverse ongebruikelijke locaties uitgevoerd - onder meer in de hal van het Rotterdamse Centraal Station. In 2007 verzorgde pianist Jeroen van Veen met zijn ensemble een uitvoering van *Canto Ostinato* op vijf Fazioli concertvleugels in Station Utrecht Centraal.

Chiel Meijering

Chiel Meijering (Amsterdam, 15 juni 1954) is een Nederlands componist. Hij componeert relatief toegankelijke muziek in beknopte formaten, zodat zijn werk aan popmuziek doet denken. Hij plaatst zich grotendeels buiten de traditie van de Nederlandse "serieuze" muziek. Meijering ging na het doorlopen van de middelbare school naar het Sweelinck Conservatorium in zijn geboortestad, waar hij compositie, piano en slagwerk ging studeren en bekwaamde zich als autodidact op de gitaar. Compositie had hij van Ton de Leeuw, maar een incompatibiliteit des humeurs tussen die twee, zowel op kunstzinnig als op persoonlijk gebied, bracht Meijering ertoe geen officieel eindexamen te doen. Vanaf ca. 1974 begon hij een aanzienlijke stroom werken af te leveren - in tegenstelling tot de meeste moderne componisten schrijft Meijering tientallen stukken per jaar. Het voornaamste stijlkenmerk dat Meijering hanteert is dat er geen enkele stijl overheerst: de inhoud doet afwisselend denken aan popmuziek, jazz, avant-garde, klassieke muziek en verscheidene soorten wereldmuziek. Zijn stukken houdt hij kort van duur, omdat zijn filosofie is dat de concentratieboog van luisteraars volgens patronen van ongeveer 2 ó 3 minuten verloopt. Een uitzondering is de drie uur durende opera *De laatste dagen van de mensheid* uit 1988, waarin ongeveer anderhalf uur muziek is verwerkt, die echter voor een groot deel is samengesteld uit afzonderlijke nummers. Het toverwoord bij Meijering is spontaneïteit: alles wat in hem opkomt verwerkt hij in zijn composities. Hij gebruikt het toeval als methode: muzikale clusters laat hij vaak bepalen door dobbelstenen. Zijn werken hebben altijd een programmatische titel; vaak is bij de jeugdwerkjes die titel een vorm van poep- en piesshumor of sekshumor (19 centimeter, 1 miljard billen, De geur blijft hangen, Was guckst du mir denn immer in die Bluse etc.), Meijering wilde hiermee in de 70-tiger jaren de dorre muziekpraktijk doorbreken, waar het gebruikelijk was stukken sonate nummer 33 of symfonie nummer 15 te noemen. Nu Meijering de 50 is gepasseerd worden zijn titels wat poëtischer: *NightbeastCry* (for Toypiano), *The house with paper walls* (harp/viola), *Blue shadows flower into light* (for saxophone orchestra and 2 pianos). Tot zijn bekendste werken behoren *I like rats but I don't like Haydn*, voor saxofoonkwartet, de *Girls*-collectie voor het Mondriaanstrikkwartet en met de Alzheimeropera brak hij in 2006 ook voor een groter theaterpubliek door. Relatief veel van zijn werk is op cd vastgelegd.

Arvo Pärt

Arvo Pärt (Paide, 11 september 1935) is een Ests componist. Arvo Pärt kreeg zijn eerste muzieklessen toen hij zeven jaar oud was. Hij volgde een opleiding aan het conservatorium in Tallinn vanaf 1957, waar hij les kreeg in compositie van Heino Eller en waar hij in 1963 ook afstudeerde. Zijn eerste composities, waarin invloeden te horen

zijn van Bela Bartok, Sergej Prokofjev en Dmitri Sjostakovitsj, dateren uit zijn studietijd. Voor zijn eerste orkestrale compositie, genaamd Necrolog, gebruikte hij de twaalftoonteknik van Arnold Schoenberg, maar dit bezorgde hem veel kritiek van het conservatieve Sovjetregime. Na zijn studie kreeg hij een baan bij een radiostation in Estland. Daarnaast ging hij door met componeren. Pärt experimenteerde na zijn studie met diverse compositietechnieken en schreef aanvankelijk vooral seriële muziek. Volgens zijn biograaf Paul Hillier raakte hij hierna in een spirituele en professionele crisis. Hij ging op zoek naar andere muziek en bestudeerde Gregoriaanse muziek, de opkomst van de polyfonie in de Renaissance. In die tijd trad hij toe tot de Russisch-orthodoxe Kerk. In 1968 componeerde hij het werk Credo, daarna trok hij zich een tijd terug en bestudeerde hij Middeleeuwse muziek, waaronder die van Franse en Vlaamse componisten als Josquin Des Prez, Guillaume de Machault, Jacob Obrecht en Johannes Ockeghem. In 1971 maakte hij zijn rentree met Symfonie nr. 3, waarbij de polyfonische structuur kan worden herleid tot de Nederlandse componisten en die elementen van Middeleeuwse zowel als van Barokmuziek in zich draagt. Na deze periode sloeg Pärt een andere weg in. Hij begon muziek te maken die hij zelf tintinnabular noemt, (uit het Latijn tintinabuli, kleine bellen) muziek die klinkt als het geluid van bellen of klokken. Deze muziek wordt gekenmerkt door simpele harmonieën, vaak ook door enkele noten of drieklanken die volgens de componist als bellen klinken. Het eerste stuk waarin hij van deze techniek gebruik maakt is Für Alina, een pianowerk uit 1976. Daarna volgden de drie werken die tot op heden toe het meest bekend zijn: Fratres, Cantus In Memory Of Benjamin Britten, en Tabula Rasa. Estland was vanaf 1944 tot en met 1991 bezet door Rusland. In 1980 verliet Pärt Estland en emigreerde hij naar Wenen. Een jaar later verruilde hij de Oostenrijkse hoofdstad voor West-Berlijn, waar hij momenteel nog steeds woont. Werk van Pärt is onder andere uitgevoerd door het Hilliard Ensemble. Sinds zijn vertrek uit de Sovjet-Unie schrijft Pärt veel religieuze werken, vaak in opdracht van koren en kathedralen. In 2003 ontving hij de Contemporary Music Award.

Jan Welmers

Jan Welmers werd geboren op 6 juli 1937 te Zuidlaren. Hij studeerde orgel aan het Gronings Conservatorium bij Wim van Beek en aan het Utrechts Conservatorium bij Cor Kee. Daarna studeerde hij compositie bij Kees van Baaren. In 1967 werd hij winnaar van het Nationaal Orgelconcours in Bolsward. Van 1970 tot 1998 was Jan Welmers verbonden aan het Utrechts Conservatorium als docent theoretische vakken en als hoofdvakdocent orgel en improvisatie. Van 1973 tot 2000 was Jan Welmers organist van de Grote of St. Stevenskerk te Nijmegen. Jan Welmers is bekend geworden door zijn composities in minimal-stijl. Met name door de werken waarin hij de repetitieve techniek toepast: het snel herhalen van slechts enkele tonen of intervallen, gebaseerd op drieklanken en dat in een regelmatig pulserende beweging, waarvan een uiterst suggestieve werking uitgaat. Op 22 oktober 2005 werd hem in de Oude Kerk te Amsterdam voor zijn gehele oeuvre de Jan Pieterszoon Sweelinckprijs toegekend.

Kunstenaars:

Eric de Nie/schilderijen
Haarlem 1944; woont en werkt in Haarlem

Eric de Nie

Het werk van Eric de Nie toont een strijd tussen willekeur en structuur, tussen beweging en wetmatige ordening. Gedreven door muziek, creëert De Nie kleur en ritme op het doek. Een geometrisch lijnenspel, druipende verf in gevecht met melodie en ritme.

Eric de Nie laat de verf gecontroleerd zijn eigen doel bepalen. Hij brengt verdunde verf met verfspuitjes aan de randen van het doek aan. Door kanteling van het doek wordt de richting van de verf bepaald. De intensiteit wordt bepaald door de dikte van de verf en de hoeveelheid die wordt aangebracht, maar ook door de richting en de tijd van de kanteling van het doek. Zwaartekracht, tijd en toeval zijn de gereedschappen. Ruimte, melodie en landschap de verbeelding. "Tijdens het schilderen gaan flarden van klankwolken en vergezichten door mijn hoofd. Kleur, licht en ruimte. Met de ogen van Monet kijk ik in detail, denk aan Mondriaan en hoor Feldman.

Ik schilder over de spanning tussen de autonomie en de ontroering van het beeld en vind het tijdloze moment. Elke keer opnieuw"

fragment van persbericht Museum BelVédère, Heerenveen
(bewerking Eric de Nie)

JACK PRINS/beelden en grafiek.
Sassenheim 1947; woont en werkt in Heemstede

De bronnen die Prins voor zijn beeldend werk gebruikt, bevinden zich meestal in de directe omgeving. In een soort niemandsland zoals slootkanten, volkstuinten en afbraakbuurten, plekken waar bouwsels, geraamtes en constructies als bij toeval zijn ontstaan. Ook valt zijn oog op rietkragen, gebroken, vervormde en verdroogde stengels en takken, ontstaan onder invloed van tijd, mens en dier. Hij ziet dan vooral de sporen, structuren, constructies en patronen. Een onverwacht vormenspel van lijnen die elkaar kruisen, ritmisch opvolgen of elkaar balancerend in evenwicht houden. Met vaak minimale middelen als restanten van oude etsplaten, ijzerdraad, blik en messing bouwt hij zijn beelden. Stapelingen, rasters, horizontale en verticale beelden. De ene keer zo dun als garen, dan weer zo zwaar als betonijzer. Prins is een beeldbouwer. Soms een enkele lijn, heel minimaal, dan weer een gekrioel van allerlei lijnen en lijntjes, voorzien van allerhande sprietjes en vormpjes. Heldere patronen en rasters worden afgewisseld met lijnen en vormen die over elkaar heen vallen als een geordende chaos. Allerhande bouwsels gemaakt van diverse gebruikte metalen verraden de bouwwijze en woonvormen uit verre landen. Deze beelden zijn meer gesloten dan de lineaire beelden. Talloze foto's en knipsels tonen deze fascinatie voor elk soort lijnenspel, zoals het simpele houten frame van een Marokkaanse marktkraam, een ineengestort gebouw of een rij vogelverschrikkers: een veelheid van raamwerken, patronen en constructies, los van tijd, plaats en ruimte.

Anneke Klein Kranenburg /selectie uit de installatie 'Visueel partituur'.
Krommenie 1961: woont en werkt in Zaandam.

Binnen de beperking roept de vrijheid

Zelfs het glas water dat ze serveert, is vierkant. Breng je een tijdje in het atelier van Anneke Klein Kranenburg door dan zie je alleen nog maar rechte lijnen. Allereerst zijn er de vierkante en rechthoekige kunstwerken, die elk ook weer uit rechte lijnen bestaan. Bekijk je één werk afzonderlijk, dan valt op hoeveel verschillende beelden ze vormen. Loop je er langs dan 'bewegen' de lijnen. Dat lijkt een illusie, maar is het resultaat van de constructie met een ruimte tussen de plexiglasen boven- en onderplaat. Lijnen vallen samen of lopen juist uiteen, afhankelijk van de plek waar je staat. De mogelijkheden zijn eindeloos. Als na verloop van tijd ook de kaarsrechte krassen op de vloer opvallen, is er geen ontkomen meer aan. Het atelier stikt van de lijnen. Zelfs de ramen spelen mee. Denk niet dat Anneke Klein Kranenburg de lijnen op de muur heeft getekend en er een lijstje om heeft gehangen. Het drie dimensionale effect ontstaat doordat ze draden langs een patroon knoopt. De centimeters tussen de afdekplaat en ondergrond creëren diepte en staan garant voor beweging. Opmerkelijk is de emotie die de lijnen oproepen. Sommige zijn hoekig en agressief, terwijl anderen liefde en vriendelijkheid uitstralen. Een kubus, wat gaatjes, een stuk draad en plexiglas; veel is het niet. Maar binnen die beperkte vorm en middelen heeft ze een enorme vrijheid en verkent ze haar grenzen. Ze maakt lijnen die tegelijkertijd simpel en complex zijn. Het is bijna niks én heel veel. Er is orde en chaos, herhaling en vernieuwing maar ook een wetmatigheid die ze zelf probeert te doorbreken. Geen enkel werk is ooit hetzelfde. Anneke Klein Kranenburg is geen wiskundige die toevallig in de kunst verzeild raakte. Het gaat haar niet om mathematische puzzels. Bij haar staan 'de beweging' en 'de vrijheid van de beperking' centraal. Die thema's zorgen voor een zoektocht die haar fascineert en haar werk buitengewoon fascinerend maakt.
Sandra Jongenelen, 2008

Informatie orgelconcerten en orgels Grote of Barbarakerk

Het orgelconcert op vrijdag 5 juni is onderdeel van het festival "Who's afraid of minimal Music" en tegelijk start van de concertserie in deze kerk. De stichting "Muziek in de Grote of Barbarakerk" organiseert jaarlijks orgelconcerten waarbij beide monumentale orgels worden bespeeld door professionele organisten. Om dat mogelijk te maken zorgt de stichting voor het werven van financiële middelen en voor de publiciteit. De concerten vinden plaats in juni en september op de vrijdagavonden vanaf 20.15 tot ongeveer 21.30. Er wordt muziek gespeeld uit meerdere perioden van de orgelcultuur maar de orgels lenen zich vooral voor muziek uit de barokperiode van Johann Sebastian Bach en tijdgenoten. Dank zij de combinatie van de kwalitatief hoogstaande orgels en de schitterende akoestiek trekken de concerten al vele jaren een vast publiek. De stichting streeft ernaar bij een breder publiek in Culemborg en daarbuiten belangstelling te wekken voor de orgels. In de bespeling door Aart Bergwerff zal blijken dat het orgel een verassend veelzijdig instrument is.

De orgels van deze kerk zijn gebouwd in het begin van de 18e eeuw. Het hoofdorgel is in 1719 door de zuidnederlandse orgelbouwer Matthijs Verhofstadt gebouwd voor deze kerk en is, met latere toevoegingen, nog grotendeels origineel. Het heeft een grote muziek- en cultuurhistorische waarde en is, evenals het koororgel met nog oudere pijpen, geplaatst op de rijksmonumentenlijst. Het is volkomen uniek in zijn soort en nog het enige in originele staat overgebleven Verhofstadtorgel. Het orgel is in 1968 gerestaureerd waarbij het met zeven registers in uitgebreid. Het wordt nog altijd, als levend monument, intensief gebruikt bij de kerkdiensten en voor concerten.

kerk	=	Grote of Barbarakerk, Grote Kerkstraat 4, 4101 CB, Culemborg
galerie	=	Galerie Janssen & de Vries, Kattenstraat 17, 4101 BL Culemborg
peter	=	Peter Elbertse, Herenstraat 18-20, 4101 BT, Culemborg
schuur	=	Theater de Blauwe Schuur, Achter de Vismarkt, 4101 AA, Culemborg
Expositie en concerten zijn gratis toegankelijk, een vrijwillige bijdrage in de kosten wordt op prijs gesteld.		
*kaarten voor dit concert kosten €17,50 en kunnen worden gereserveerd via cantoconcert@gmail.com of via de website www.canto-ostinato.com Uiteraard zijn er ook kaarten verkrijgbaar aan de kassa, bij de ingang van de kerk.		
**kaarten voor dit concert kosten €10,00 en kunnen gereserveerd worden via info@pianomania.nl (voor dit concert zijn slechts 50 kaarten beschikbaar)		
(c) Stichting Pianomania, Postbus 515, 4100 AM Culemborg telefoon 0345 785844 of info@pianomania.nl		

WWW

locaties:

www.galeriejanssenendevries.nl
www.theaterdeblauweschuur.nl
www.pkculemborg.nl

kunstenaars:

www.annekleinkranenburg.nl
www.ericdenie.nl

www.jackprins.nl

musici:

www.aartbergwerff.nl

www.peterelbertse.com

www.pianoduo.org

www.pianoduolp.com

componisten:

www.euronet.nl/~hubiware/HomeChiel.html

www.simeontenholt.com

www.philipglass.com

organisatie:

www.pianomania.nl

www.canto-ostinato.com

www.vanveenproductions.com

Dit festival wordt mede mogelijk gemaakt door Jacobs Repro, Stichting Simeon ten Holt Foundation, Piano's & vleugels Eindhoven, Elise Mathilde Fonds en de Stichting muziek in de Grote of Barbarakerk. Met veel dank aan: Huguette Paternostre, Joeri en Fjodor van Veen, Henk de Vries, Ton van Kempen, Gerdine Kuiper, Peter Elbertse, Roland Zuidinga en alle vrijwilligers.

Speciale dank aan de firma Brenkman voor het ter beschikking stellen van de HD tv in de kerk.

+ logo pianoduo + logo minimal Art + logo Pianomania